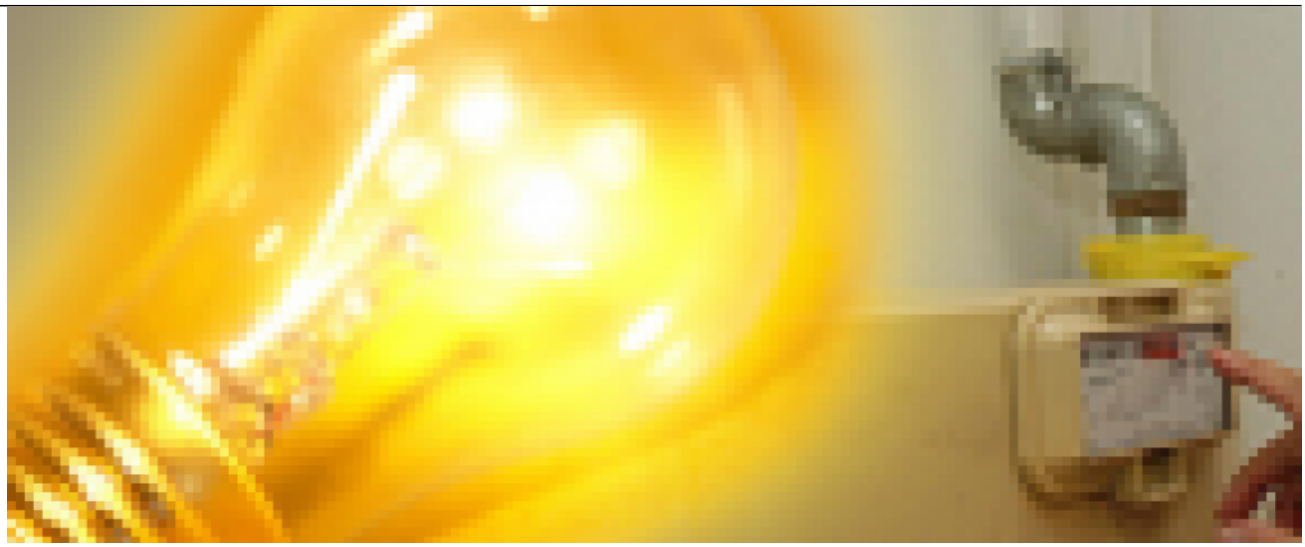

Tíz százalék

2012 december 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Mi, magyarok a jövedelmünk húsz százalékát költjük rezsire, Németországban ez csak hat százalék. Akinek van nagycsaládos, nyugdíjas vagy minimálbéren él? ismer?se, az tudja, hogy ez az arány még sokkal rosszabb is lehet, fölkúszhat ötven-hatvan százalékra.

Vannak, akik hónapról hónapra élnek, s már azt sem tudják, min takarékoskodjanak. Ma a rezsiköltségek a háztartások java részében a legkeményebb tételt jelentik, nemcsak azért, mert nagyon magasak, hanem mert a befizetés elmaradása beláthatatlan következményekkel jár. Akinél kikapcsolják a gázt vagy a villanyt, annak nem romlik, hanem zuhan az életmin?sége. Kif?tetlen lakása kellemetlen hellyé válik, ahol fázik, és esténként sem tévézni, sem olvasni nem tud. Viszont gondolkodhat azon, hogyan s miért juthatott idáig, ha egész életében dolgozott, és soha nem élt nagy lábon.

Mind az els?, mind a második Orbán-kormánynak szinte krédója, hogy a lakosságra háruló terhek ne növekedjenek. Ha ez a törekvése csak felemás módon valósult meg, annak okait leginkább a multik, a nagy szolgáltató cégek találékonyságában kell keresni. A csütörtöki parlamenti ülésen a lakosság által fizetend? gáz- és áramárak tízszázalékos csökkentésér?l szóló bejelentés azért nagy jelent?ség?, mert kormánytól ilyet még nem hallottunk.

Attól kezdve, hogy az Orbán-kormányt felváltották a szocialisták, az áram 63,5 százalékkal lett drágább, a vezetékes gáz 108,2 százalékkal. Egy internetes portál is idézi ezeket az adatokat, de szemérmesen csak annyit ír, hogy „tíz év alatt” ennyi volt a drágulás. Csakhogy mivel a második Orbán-kormány rezsistopot vezetett be, a hatvannál több, illetve a száz százalék fölötti (!) árdrágítások ideje kizárólag a szocialisták nyolc esztendejére esik. Ezt azért nem árt tudatosítani. Soha, egyetlen nagy szolgáltatóval nem vették fel a harcot, soha eszükbe nem jutott, hogy ha már nevükben szocialisták, akkor valamelyest képviselniük kellene a szegények, a lecsúszó rétegek érdekeit is!

Orbán Viktor megint ringbe szállt, s kormánya ellen, úgy t?nik, ismét kihívta a neoliberális világ haragját. Nemcsak a lakossági gáz- és áramtarifa tízszázalékos csökkentésével, hanem azzal is, hogy egymilliárd euróért a magyar állam megvette a német E.ON-tól a központi gáznagykereskedés? és gáztároló kapacitást. A cél ugyanaz, mint tavaly a Mol-részvények visszavásárlásakor volt: meger?síteni az állam pozícióit. Gazdasági szuverenitás nélkül ugyanis nem lehet mérsékelni a lakosság kiszolgáltatottságát. A multiktól, a profitorientált világ szerepl?it?l el lehet várni ugyan a szociális érzékenységet, amint a leopárdot is meg lehet próbálni müzlivel táplálni, de közben jobb, ha félreugrunk, mert dühös lesz. Az állampolgár kizárólag a kormánytól várhat életszínvonal-javító lépéseket. Nem állítjuk, hogy a tízszázalékos gáz- és áramcsökkentés a februári számlánkon is egytized marad, hiszen a szolgáltatónak száz ötlete van arra, hogy annyival mégse csökkenjen a bevétele. De az azért túlzás, ahogyan a neoliberális sajtó és az ellenzéki pártok képvisel?i tálalják az életmin?ség-javító intézkedéseket. Ha lenne valódi

baloldal, üdvrivalgással kellene fogadniuk a bejelentést. Ha szemléletükben a rezsicsökkentés felér egy közelg? katasztrófával, akkor azt minek tartják, hogy több százezer magyar család a rezsitartozásai miatt fizetésképtelenné vált? A tél nemcsak a hajléktalanokat fenyegeti, hanem azokat a munkanélkülieket és kisnyugdíjasokat is, akik nem tudják megfizetni az évtizedekkel ezel?tt nagy lemondások árán bevezetett gázf?tést. S most saját lakásukban érheti ?ket a kih?lés miatti halál. Talán ennek fényében kellene nézni a kormány rezsicsökkent? er?feszítéseit.

Körmendy Zsuzsanna - mno.hu

Ajánló